ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 5ης Οκτωβρίου 1988 *

Στην υπόθεση 301/85,

Sharp Corporation, με έδρα την Οζάκα (Ιαπωνία), εκπροσωπούμενη από τους J. Lever, QC, Ch. Vajda, barrister, και R. Griffith, solicitor του δικηγορικού γραφείου Coward Chance, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο J. C. Wolter, 8, rue Zithe,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον H. J. Lambers, διευθυντή στη νομική υπηρεσία, και τον E. H. Stein, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενους από τον F. G. T. Jacobs, QC, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον J. Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο J. Temple Lang, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

και από την

Committee of European Typewriter Manufacturers (Cetma), εκπροσωπούμενη από τον D. Ehle, δικηγόρο Κολωνίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο E. Arendt και G. Harles, 4, avenue Marie-Thérèse,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού 1698/85 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1985, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 163, σ. 1), ή, επικουρικώς, την ακύρωση του εν λόγω κανονισμού καθόσον αυτός αφορά την προσφεύγουσα,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

συγκείμενο από τους G. Bosco, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, U. Everling, Y. Galmot και R. Joliet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Sir Gordon Slynn
γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

έχοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 22ας Σεπτεμβρίου 1987,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Μαρτίου 1988,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 7 Οκτωβρίου 1985, η εταιρία Sharp Corporation (στο εξής: Sharp), με έδρα την Οζάκα (Ιαπωνία), άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του κανονισμού 1698/85 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1985, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 163, σ.1), στο σύνολό του ή, τουλάχιστον, καθόσον ο κανονισμός αυτός αφορά την προσφεύγουσα. Ειδικότερα, η Sharp ζητεί την ακύρωση των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού με τις οποίες επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ 32 % στις ηλεκτρονικές γραφομηχανές καταγωγής Ιαπωνίας, τις οποίες η Sharp εξάγει προς την Κοινότητα, καθώς και την ακύρωση των διατάξεων οι οποίες προβλέπουν την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον κανονισμό 3643/84 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1984, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 355, σ. 43), τουλάχιστον καθόσον τα εισπραχθέντα ποσά υπερβαίνουν το 16,08 %.

2 Η επιχείρηση Sharp άρχισε να παράγει ηλεκτρονικές γραφομηχανές (στο εξής: ΗΓ) το 1982, η δε παραγωγή της στον τομέα αυτό προοριζόταν ανέκαθεν μόνο για εξαγωγή. Το 1984, κατά της εν λόγω επιχειρήσεως, καθώς και άλλων ιαπώνων παραγωγών, υποβλήθηκε στην Επιτροπή καταγγελία από μια ένωση ευρωπαίων κατασκευαστών, την Committee of European Typewriter Manufacturers (στο εξής: Cetma), με την κατηγορία ότι πωλούσε τα προϊόντα της εντός της Κοινότητας σε τιμές ντάμπινγκ.

3 Η διαδικασία αντιντάμπινγκ που κίνησε η Επιτροπή βάσει του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ.1), είχε ως αποτέλεσμα, αρχικά, να επιβληθεί στη Sharp προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ 21,1 %. Στη συνέχεια, το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ 32 % με τον κανονισμό 1698/85, κατά του οποίου η Sharp άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

4 Στην Επιτροπή και τη Cetma επετράπη να παρέμβουν στην υπόθεση προς υποστήριξη των αιτημάτων του καθού.

5 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας, καθώς και οι λόγοι ακυρώσεως και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

6 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Sharp προβάλλει τους εξής πέντε λόγους ακυρώσεως:

— λήψη υπερβολικά μεγάλου περιθωρίου κέρδους κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας·

— σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής σε διαφορετικά στάδια εμπορίας·

— αφαίρεση, επί εσφαλμένης βάσεως, της πιστώσεως προς τον αγοραστή κατά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής·

— δυσμενής διάκριση σε σχέση προς άλλες επιχειρήσεις·

— παράνομη είσπραξη του προσωρινού δασμού βάσει του πλήρους συντελεστή.

Όσον αφορά το λόγο ακυρώσεως που συνίσταται στη λήψη υπόψη υπερβολικά μεγάλου περιθωρίου κέρδους κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας

7 Η Sharp υποστηρίζει ότι το περιθώριο κέρδους, που αντιστοιχεί στο κέρδος της εταιρίας Canon για τις πωλήσεις ΗΓ στην ιαπωνική αγορά και το οποίο της αποδόθηκε κατά την κατασκευή της κανονικής αξίας των προϊόντων της ελλείψει πωλήσεων στην εσωτερική αγορά, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως « λογικό περιθώριο κέρδους » υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β), σημείο ii), του κανονισμού 2176/84. Η χρησιμοποίηση του περιθωρίου κέρδους άλλου παραγωγού δεν μπορεί να συνδυαστεί με τη χρησιμοποίηση του κόστους παραγωγής του ενδιαφερομένου παραγωγού προς το σκοπό της κατασκευής της κανονικής αξίας των προϊόντων του τελευταίου. Επιπλέον, κατά τη Sharp, η χρησιμοποίηση του περιθωρίου αυτού αντίκειται στην αρχή της ασφάλειας του δικαίου, καθόσον εμποδίζει τον ενδιαφερόμενο παραγωγό, ο οποίος δεν γνωρίζει τα περιθώρια κέρδους των ανταγωνιστών του, να πράξει τα αναγκαία προκειμένου να αποφύγει να θεωρηθεί ότι εφαρμόζει πρακτική ντάμπινγκ.

8 Ως προς το θέμα αυτό, υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β), σημείο ii), του κανονισμού 2176/84, η προσαύξηση για το κέρδος, κατά την κατασκευή της κανονικής αξίας, δεν πρέπει, « κατά γενικό κανόνα και υπό την προϋπόθεση ότι πραγματοποιείται κανονικό κέρδος κατά τις πωλήσεις προϊόντων της ιδίας γενικής κατηγορίας στην εσωτερική αγορά της χώρας καταγωγής, ... να είναι μεγαλύτερη από το κανονικό κέρδος ». Από κανένα στοιχείο της διατάξεως αυτής δεν προκύπτει ότι απαγορεύεται να χρησιμοποιηθεί ως « λογικό περιθώριο κέρδους » το κέρδος που πραγματοποιεί κανονικά εταιρία άλλη από αυτή που αποτελεί το αντικείμενο της έρευνας αντιντάμπινγκ.

9 Όσον αφορά το επιχείρημα ότι η μέθοδος που εφάρμοσαν τα κοινοτικά όργανα οδηγεί σε απρόβλεπτα αποτελέσματα, λόγω της αδυναμίας του ενδιαφερομένου παραγωγού να γνωρίζει τα περιθώρια κέρδους των ανταγωνιστών του, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η αναφορά σε στοιχεία που δεν γνωρίζει ο ενδιαφερόμενος παραγωγός είναι συχνά αναγκαία στο πλαίσιο του συστήματος του κανονισμού 2176/84, όταν δεν είναι δυνατόν, όπως συμβαίνει στην υπό κρίση περίπτωση, να χρησιμοποιηθούν οι πραγματικές τιμές, καθώς και ότι, επομένως, η μέχρις ορισμένου βαθμού αδυναμία προβλέψεως δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας του δικαίου.

10 Πρέπει, ακόμα, να υπογραμμιστεί ότι, αν η κανονική αξία, όσον αφορά τους παραγωγούς που δεν πραγματοποιούν πωλήσεις στην εσωτερική αγορά, μπορούσε να κατασκευαστεί μόνο βάσει ενός υποθετικού κέρδους, θα υπήρχε κίνδυνος να υποστούν δυσμενή διάκριση οι άλλοι κατασκευαστές, στην περίπτωση των οποίων το περιθώριο κέρδους που επιτυγχάνουν επί των μοντέλων που πωλούν εντός της Ιαπωνίας χρησιμοποιείται για την κατασκευή της κανονικής αξίας των άλλων μοντέλων. Ως εκ τούτου, η λύση την οποία υιοθέτησαν τα κοινοτικά όργανα, και η οποία επιτρέπει, κατά το δυνατόν, την τήρηση της αρχής της ασφάλειας του δικαίου χωρίς ωστόσο να παραβιάζεται η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, φαίνεται να είναι σύμφωνη με την οικονομία του κανονισμού 2176/84. Εξάλλου, στην υπό κρίση περίπτωση, το γεγονός ότι τα κοινοτικά όργανα εφάρμοσαν στη Sharp το κέρδος της Canon, το οποίο είναι το χαμηλότερο από τα κέρδη των εταιριών που διαθέτουν τα προϊόντα τους στην ιαπωνική αγορά, απέκλειε κάθε ενδεχόμενο αυθαίρετης κρίσης.

11 Υπό το φως των ανωτέρω σκέψεων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά το λόγο ακυρώσεως που συνίσταται στο ότι η σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής αφορούσε διαφορετικά στάδια εμπορίας

12 Η Sharp υποστηρίζει ότι η σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής έγινε κατά τρόπο εσφαλμένο, καθότι τιμές εξαγωγής, οι οποίες είχαν καθοριστεί στο στάδιο « έξοδος από το εργοστάσιο » του κατασκευαστή, συγκρίθηκαν με κανονικές αξίες κατασκευασμένες στο στάδιο « έξοδος από τον αποκλειστικό διανομέα ».

13 Ακόμα και αν η Sharp δεν πωλεί ΗΓ εντός της Ιαπωνίας, ο δε συνδεδεμένος αποκλειστικός διανομέας της στην Ιαπωνία ασχολείται αποκλειστικά με την πώληση άλλων προϊόντων, η κανονική αξία των ΗΓ της πρέπει να κατασκευαστεί, στο πλαίσιο της έρευνας αντιντάμπινγκ, ως εάν οι εν λόγω ΗΓ πωλούνταν στην εσωτερική αγορά. Όμως, η ιδιάζουσα οργάνωση των ιαπώνων κατασκευαστών ΗΓ τους οποίους αφορά η έρευνα αντιντάμπινγκ και οι οποίοι διαθέτουν τα προϊόντα τους μέσω συνδεδεμένου διανομέα χωρίς να διαθέτουν δικό τους τμήμα πωλήσεων — οργάνωση η οποία απαντάται και στη Sharp όσον αφορά τα προϊόντα που πωλεί στην εσωτερική αγορά και η οποία θα ίσχυε και όσον αφορά τις ΗΓ αν η Sharp πραγματοποιούσε πωλήσεις ΗΓ στην ιαπωνική αγορά — δεν επιτρέπει να εκληφθεί ως κανονική αξία η τιμή που εφαρμόζει η μητρική εταιρία, αλλά καθιστά αναγκαίο να ληφθούν υπόψη οι τιμές που εφαρμόζει ο συνδεδεμένος αποκλειστικός διανομέας.

14 Οι ανωτέρω σκέψεις οδηγούν στο συμπέρασμα ότι ο τρόπος με τον οποίο τα κοινοτικά όργανα συνέκριναν την κανονική αξία με την τιμή εξαγωγής δεν ήταν εσφαλμένος. Συνεπώς, αυτός ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά το λόγο ακυρώσεως που συνίσταται στην αφαίρεση, επί εσφαλμένης βάσεως, της πιστώσεως προς τον αγοραστή κατά τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής

15 Η Sharp υποστηρίζει ότι η τιμή εξαγωγής υπολογίστηκε κατά τρόπο εσφαλμένο, καθότι οι αφαιρεθείσες πιστώσεις τις οποίες χορηγούσε προς τους αγοραστές η γερμανική θυγατρική εταιρία SEEG κακώς υπολογίστηκαν με βάση την αξία τους στα εθνικά νομίσματα των πελατών που ήταν εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη, και όχι με βάση τα έξοδα τα οποία συνεπάγεται η λήψη δανείου του ιδίου ύψους σε DM.

16 Όσον αφορά αυτόν το λόγο ακυρώσεως, πρέπει να τονιστεί ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 8, στοιχείο β), « η τιμή εξαγωγής δύναται να κατασκευαστεί με βάση την τιμή στην οποία το εισαγόμενα προϊόν μεταπωλείται για πρώτη φορά σε έναν ανεξάρτητο αγοραστή ». Προκειμένου να καθοριστεί, στην υπό κρίση περίπτωση, η πραγματική τιμή μεταπωλήσεως, φαίνεται ενδεδειγμένο να μη ληφθούν ως βάση τα έξοδα που συνεπάγεται για τον πωλητή η χορήγηση της πιστώσεως, αλλά να ληφθεί υπόψη η αξία την οποία αντιπροσωπεύει η πίστωση για τον ανεξάρτητο αγοραστή.

17 Η εφαρμογή της μεθόδου αυτής επιβάλλεται και για τον πρόσθετο λόγο ότι οι αγοραστές που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη και όχι στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αναζητούν συνήθως πίστωση στη χώρα τους, ενδέχεται δε οι διατάξεις του εσωτερικού τους δικαίου περί ελέγχου συναλλάγματος να τους απαγορεύουν να αναζητήσουν πίστωση στην αλλοδαπή. Επομένως, ορθώς έπραξαν τα κοινοτικά όργανα θεωρώντας ότι ως αξία των πιστώσεων προς τον αγοραστή έπρεπε να ληφθεί υπόψη η εκφραζόμενη στο εθνικό νόμισμα των πελατών.

18 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο υπό κρίση λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά το λόγο ακυρώσεως που συνίσταται στη δυσμενή διάκριση σε σχέση προς άλλες επιχειρήσεις

19 Η Sharp υποστηρίζει ότι η επιβολή σ' αυτή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ πρέπει να θεωρηθεί άκυρη λόγω δυσμενούς διακρίσεως, καθότι τα κοινοτικά όργανα επέβαλαν το δασμό αυτό στη Sharp χωρίς να επιβάλουν συγχρόνως δασμό αντιντάμπινγκ, έστω και προσωρινό, στην εταιρία Nakajima, η οποία βρισκόταν στην ίδια κατάσταση με την προσφεύγουσα, και καθότι η Επιτροπή, αργότερα, περάτωσε τη διαδικασία όσον αφορά τη Nakajima βάσει διαπιστώσεων στις οποίες κατέληξε χρησιμοποιώντας περιθώριο κέρδους και περίοδο αναφοράς που διέφεραν από το περιθώριο κέρδους και την περίοδο αναφοράς που είχε λάβει υπόψη της όσον αφορά την προσφεύγουσα.

20 Παρατηρείται σχετικά ότι, μετά τη θέσπιση του προαναφερθέντος κανονισμού 3643/84, η Επιτροπή διαπίστωσε σφάλμα στους υπολογισμούς βάσει των οποίων είχε θεωρήσει ότι το περιθώριο ντάμπινγκ της Nakajima ήταν ελάχιστο. Ωστόσο, η εκ νέου κίνηση της διαδικασίας όσον αφορά τη Nakajima, η οποία αποφασίστηκε πάραυτα από την Επιτροπή, δεν μπορούσε να συνοδεύεται από αναστολή των αποτελεσμάτων του κανονισμού 3643/84 έναντι των επιχειρήσεων για τις οποίες είχε αποδειχθεί η ύπαρξη σημαντικού περιθωρίου ντάμπινγκ, άλλως θα υπήρχε κίνδυνος προκλήσεως ανεπανόρθωτης ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία, προς προστασία της οποίας είχε εκδοθεί ο εν λόγω κανονισμός.

21 Στη συνέχεια, η διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές γραφομηχανών κατασκευαζόμενων από τη Nakajima κατέληξε στην έκδοση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 12ης Φεβρουαρίου 1986 (ΕΕ L 40, σ. 29), με την οποία διαπιστώθηκε ότι το περιθώριο ντάμπινγκ της εταιρίας αυτής έπρεπε να θεωρηθεί ελάχιστο.

22 Δεδομένου ότι η εξαίρεση της Nakajima από τις εταιρίες που υπόκεινται στον οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ απορρέει από την ανωτέρω απόφαση, η ύπαρξη διακρίσεως υπέρ της Nakajima, ακόμα και αν αποδειχθεί, δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση του κανονισμού με τον οποίο επιβλήθηκε δασμός αντιντάμπινγκ στη Sharp και ο οποίος εκδόθηκε βάσει κανονικώς γενομένων διαπιστώσεων κατά την έρευνα αντιντάμπινγκ και σύμφωνα με τους κανόνες που θεσπίζει ο κανονισμός 2176/84. Κατά συνέπεια, ο λόγος ακυρώσεως που συνίσταται στην ύπαρξη δυσμενούς διακρίσεως πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά το λόγο ακυρώσεως που συνίσταται στο παράνομο της εισπράξεως του προσωρινού δασμού βάσει του πλήρους συντελεστή

23 Η Sharp υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, με τον κανονισμό 1698/85, μπορούσε να επιβάλει την είσπαρξη μειωμένου μόνο προσωρινού δασμού, με συντελεστή 16,08 %, ο οποίος προέκυψε κατόπιν διορθώσεως αριθμητικού λάθους, το οποίο είχε αναγνωρίσει η Επιτροπή μετά την έκδοση του κανονισμού 3643/84.

24 Ωστόσο, από έγγραφο της Επιτροπής της 7ης Φεβρουαρίου 1985 προκύπτει ότι η Επιτροπή διαπίστωσε την ύπαρξη και αντιθέτων σφαλμάτων και ότι, στις προτάσεις που επρόκειτο να υποβάλει στο Συμβούλιο όσον αφορά τον καθορισμό του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ, θα λάμβανε υπόψη της το σύνολο των σφαλμάτων αυτών.

25 Το Συμβούλιο, από την πλευρά του, δήλωσε, χωρίς να αντικρουστεί, ότι έλαβε υπόψη του αυτές τις δύο ομάδες σφαλμάτων.

26 Ενόψει των ανωτέρω, πρέπει να θεωρηθεί ότι τα δυσμενή για τη Sharp σφάλματα αντισταθμίζονταν από τα σφάλματα που την ευνοούσαν και ότι το Συμβούλιο ορθώς έπραξε εισπράττοντας τον προσωρινό δασμό βάσει του αρχικού συντελεστή.

27 Επομένως, ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η Sharp πρέπει να απορριφθεί.

28 Ενόψει των ανωτέρω διαπιστώσεων, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

29 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα. Επειδή η Sharp ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των παρεμβάντων που υπέβαλαν σχετικό αίτημα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των παρεμβάντων.

Bosco Moitinho de Almeida

Everling Galmot Joliet

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 5 Οκτωβρίου 1988.

Ο γραμματέας

H.-G. Giraud

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

G. Bosco